

ชื่ออื่น : กระจาดขาว, กระจาดป่า, กระจาโรกใหญ่, ค้อนกลอง, ค้อนช้อง, จิงโจ้, ชายชู้, ชิงชี่, ชีซอ, พญาจอมปลวก, พวงมาระดอ, เม็งซอ, แสมซอ, แสม้าทลาย, หนดแมวแดง, หมากมก

ไม้ต้น หรือไม้ต้นเล็ก สูงถึง 6 ม. กิ่งคดไปมา มีหนามตรงหรือโค้งเล็กน้อย ยาว 2-5 มม

ใบ : ใบรูปขอบขนาน กว้าง 8-18 ซม.. ยาว 4-8 ซม. ปลายทู่หรือแหลม ด้านถึงแม้ยังอ่อน เส้นกลางใบค่อนข้างนูนด้านบน เส้นใบ 5-10 คู่ ก้านใบยาว 0.8-1.3 ซม.

ดอก : ดอกสีขาวมีแต้มสีเหลืองต้นบน ต่อไปเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง เป็นแถว มี 2-6 ดอก
 เหนือชอกใบ ก้านดอกยาวประมาณ 1 ซม. กลีบเลี้ยงรูปขอบขนานแกมรูปไข่ ยาว 0.6-1 มม.
 เกือบหรือมีขนละเอียดตามขอบ กลีบเลี้ยงรูปขอบขนานแกมรูปไข่ ยาว 0.6-1 มม. เกือบ
 หรือมีขนตามขอบ กลีบดอกรูปขอบซัด เกสรเพศผู้ 20-30 อัน ยาว 1.8-3 ซม. ก้านรังไข่เกือบ
 ยาว 1.5-3 ซม.

ผล : กลมหรือรี กว้าง 1.5-3 ซม.
 ยาว 2.5-6 ซม. มี 4 ร่อง เขียวสด
 เป็นมัน สุกสีเหลืองถึงแดงอมส้ม
 หลายเมล็ด สีดำมัน ยาว 7 มม.
 เนื้อหุ้มกินได้

นิเวศวิทยา : พบตามป่าชายหาด ป่าผลัดใบ เขาหินปูน

อ้างอิงข้อมูล : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร และกองกานดา ชยามฤต. ไม้ป่าภาคใต้เล่ม 1. ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ ; 2559 (หน้า 314)
 ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย เต็ม สมิตินันท์ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2557 กรุงเทพฯ : สำนักงานหอพรรณไม้ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช
 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2557 (หน้า 110)

ภาพประกอบ : Flickr by (judymonkey17, Le Hai, LTR Farm, Mike Bush, Nelindah, SierraSunrise)